

سنڀي آمان جون بر ڪتون

هفتيوار سنڀي اجتماع ۾ ٿين وارو سنڀي پريو بيان

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سني گمان جون برکتون

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ
وَعَلَىٰ آلِكَ وَأَصْحَابِكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ
الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ
وَعَلَىٰ آلِكَ وَأَصْحَابِكَ يَا نُورَ اللَّهِ

نَوَيْتُ سُنَّتَ الْأَعْتِكَافِ

(مون سنّت اعتكاف جي نيّت ڪئي)

جڏهن به مسجد ۾ داخل ٿيو، ياد اچڻ تي نفلي اعتكاف جي نيّت ڪري وٺندا ڪريو، جيستائين مسجد ۾ رهندو نفلي اعتكاف جو ثواب حاصل ٿيندو رهندو ۽ ضمناً مسجد ۾ کائڻ پيئڻ به جائز ٿي ويندو.

دُرُودِ پَاڪِ جِي فَضِيلَتِ

سَيِّدُ الْمُرْسَلِينَ، جنابِ رَحْمَةِ الْعَالَمِينَ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ دلنشين آهي: جنهنن مون تي هڪ دفعا دُرُودِ پَاڪِ پڙهيو، اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ ان جي لاءِ ڏهه (10) نيڪيون لکندو آهي، ڏهه (10) گناه معاف فرمائيندو آهي ۽ ان جا ڏهه (10) درجات بلند فرمائيندو آهي ۽ هي ڏهه (10) غلام آزاد ڪرڻ جي برابر آهي.

(الترغيب والترهيب، ۲/۳۲۲، حديث: ۲۵۷۴)

يا نبی! تجھ ۾ لاکھون دُرُودِ و سلام
اپنی رحمت سے تو شاھِ خیرِ الانام
مجھ کو بے ناز کہ میں ہوں تیرا غلام
مجھ سے عاصی کا بھی ناز بردار ہے

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ!
صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدَ

منا منا اسلامي پاڻرو! ثواب حاصل ڪرڻ خاطر بيان ٻڌڻ کان پهريان سنيون سنيون نيٽون ڪري وٺون ٿا.

فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: **”يَتِيَةُ الْمُؤْمِنِ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلِهِ“** يعني مسلمان جي

نيٽ ان جي عمل کان بهتر آهي. (المعجم الكبير، سهل بن الساعدي... الخ ج 6، ص 185، الحديث: 5942)

- ٻه مدني گُل:** (1) بغير سني نيٽ جي ڪنهن به نيك عمل جو ثواب ناهي ملندو.
(2) جيتريون سنيون نيٽون وڌيڪ، اوترو ثواب به وڌيڪ.

بيان ٻڌڻ جون نيٽون

نگاهون جهڪائي پوري توجه سان بيان ٻڌندس ❁ تڪ لڳائي ويهڻ
بدران علمِ دين جي تعظيم خاطر جيترو ٿي سگهيو ٻئي گوڏا وڇائي
ويهندس ❁ ضرورت پوڻ تي ٻين جي لاءِ سرڪي جاءِ ڪشاده ڪندس ❁
ڌڪو وغيره لڳو ته صبر ڪندس، گهوري ڏسڻ ۽ اٽڪڻ کان بچندس ❁
صَلُّوا عَلَي الْحَبِيب! اُذْكُرُوا اللَّهَ، تُوْبُوا إِلَيَّ! وغيره ٻڌي ثواب ڪمائڻ ۽ صدا لڳائڻ
وارن جي دل جوئي جي لاءِ بلند آواز سان جواب ڏيندس ❁ بيان کان پوءِ پاڻ
اڳتي وڌي سلام، مصافحو ۽ انفرادي ڪوشش ڪندس.

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيب! **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّد**

بيان ڪرڻ جون نيٽون

آئون به نيٽ ڪريان ٿو ❁ الله جي رضا حاصل ڪرڻ ۽ ثواب حاصل
ڪرڻ جي لاءِ بيان ڪندس ❁ ڏسي بيان ڪندس ❁ سڀاري 14 سورة النحل
آيت نمبر 125: **أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِأَحْكَمَتِهِ وَ التَّمْوِ عِظَةِ الْحَسَنَةِ**

”ترجمو کنزالايمان: پنهنجي رب جي واٽ جي طرف سڌ پڪي سمجھ ۽ چڱي نصيحت سان“ ۽ بخاري شريف (حديث: 4361) جي هن فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: **بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً** يعني ”منهنجي طرفان پهچايو جيتوڻيڪ هڪ ئي آيت هجي“ ۾ ڏنل احڪام جي پيروي ڪندس ❁ نيڪي جو حڪم ڏيندس ۽ بُرائي کان منع ڪندس ❁ شعر پڙهڻ، عربي، انگريزي ۽ ڏکيا لفظ ڳالهائڻ دؤران دل جي اخلاص تي توجُّه رکندس يعني پنهنجي علميت جو ڌاڪو ويهارڻ مقصود ٿيو ته ڳالهائڻ کان بچندس ❁ مَدَنِي قافلي، مَدَنِي انعامات ۽ علاقائي دوره براءِ نيڪي جي دعوت وغيره جي رغبت ڏياريندس ❁ تهڪ ڏيڻ ۽ ڏيارڻ کان بچندس ❁ نظر جي حفاظت بڻائڻ جي خاطر حتي الامڪان نگاهون جهڪائي رکندس.

معذور گھمڻ ڦرڻ لڳو

ڌاڙيلن جي هڪ جماعت ڦرمار ڪرڻ لاءِ نڪتي، انهيءَ دؤران رات هڪ مسافر خاني ۾ ترسيا، ۽ اتي هي ظاهر ڪيائون ته اسان راهِ خدا **عَزَّوَجَلَّ** جا مسافر آهيون ۽ جهاد جي لاءِ نڪتا آهيون. مسافر خاني جو مالڪ نيڪ ماڻهو هو. ان خدا جو راضو حاصل ڪرڻ جي نيٽ سان انهن جي خوب خدمت ڪئي. صبح جو اهي ڌاڙيل ڪيڏانهن روانا ٿي ويا، ۽ ڦرمار ڪري واپس اتي ئي اچي پهتا، گذريل رات مسافر خاني واري جي جنهن نينگر کي گھمڻ ڦرڻ کان معذور ڏٺو هئائون، اهو اڄ بغير ڪنهن تڪليف جي گھمي ڦري رهيو هو! انهن حيرت سان مسافر خاني واري کان پڇيو، ته ڇا هي اهو ڪالھوڪو معذور نينگر ناهي؟ ان وڏي احترام سان جواب ڏنو، جي ها، هي اهو ئي آهي. پڇيائون، هيءُ ڪيئن صحتمند ٿي ويو؟ جواب ڏنائين هي سڀ توهان جهڙن راهِ خدا **عَزَّوَجَلَّ** جي

مسافرن جي برڪت آهي. ڳالهه هي آهي ته توهان جيڪو طعام کاڌو هيو، ان مان ڪجهه بچي پيو هو، اسان توهان جي اوڀر وارو کاڌو شفا جي نيت سان پنهنجي معذور ٻار کي ڪارايو ۽ اوڀر واري پاڻيءَ سان ان جي جسم جي مالش ڪئي، الله **عَزَّوَجَلَّ** توهان جهڙن نيڪ ٻانهن جي اوڀر واري کاڌي ۽ پاڻيءَ جي برڪت سان اسان جي معذور ٻار کي شفا عطا فرمائي. جڏهن ڌاڙيلن اهو ٻڌو ته انهن جي اکين مان ڳوڙها جاري ٿي ويا، روئندي انهن چيو، اهو سڀ توهان جي سني گمان جون نتيجو آهي، نه ته اسان ته سخت گناهگار آهيون، ٻڌو اسان راهِ حُدا **عَزَّوَجَلَّ** جا مسافر نه پر ڌاڙيل آهيون، الله **عَزَّوَجَلَّ** جي هن ڪرم نوازيءَ اسان جي دل جي دنيا کي بدلائي ڇڏيو آهي. اسان توهان کي گواهه بڻائي ڪري توبه ٿا ڪريون. پوءِ انهن توبه ڪري نيڪيءَ جو رستو اختيار ڪيو ۽ مرڻ

گهڙيءَ تائين توبه تي ثابت قدم رهيا. (ڪتاب القليوبي ص 20)

الله **عَزَّوَجَلَّ** جي انهن تي رحمت هجي ۽ انهن جي صدقي اسان جي مغفرت ٿئي.

أَمِينٌ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

فيضان سنت جو تعارف

منا منا اسلامي ڀائرو! سني گمان جي برڪتن سان مالا مال بيان ڪيل عظيم الشان حڪايت فيضانِ سنت جلد اول ۾ موجود آهي. فيضانِ سنت امير اهل سنت، باني دعوت اسلامي حضرت علامه مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري رضوي ضيائي **دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَةَ** جو لکيل عظيم الشان ڪتاب آهي. فيضانِ سنت جلد اول ۾ چار باب آهن. (فيضانِ بسمِ الله، آدابِ طعام، پيٽ جو قفلِ مدينه ۽ فيضانِ رمضان). فيضانِ سنت جلد اول ۾ پهريون باب فيضانِ

بِسْمِ اللّٰهِ، جنهن ۾ بسمِ الله پڙهڻ جا فضائل، جنّات کان سامان جي حفاظت جو طريقو وغيره مختلف موضوعن تي مشتمل آهي. فيضانِ سنّت جو ٻيو باب ”آدابِ طعام“ جنهن ۾ ڪاڻڻ جون سنّتون ۽ آداب سان گڏوگڏ هت سان ڪاڻڻ جا طَبِي فائده، تڪ لڳائي ڪاڻڻ جا طَبِي نقصانات، جنّات ليمن کان گهٻرائيندا آهن، مرحوم نگرانِ شوري حاجي محمد مشتاق عطاري رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالَى عَلَيْه جن جي مختصر حالاتِ زندگي ۽ جانشين اميرِ اهل سنت، شهزاده عطار، ابو اُسيد حضرت مولانا عبید رضا عطاري مدني مَدَّ ظِلُّهُ الْعَالِي جن کي اميرِ اهل سنت جي طرفان سان لکيل هڪ مکتوب (خط) وغيره تي مشتمل آهي. فيضانِ سنّت جلد اول جو ٽيون باب ”پيٽ جو قفلِ مدينه“ جنهن ۾ بک جي فضائل سان گڏوگڏ 52 حڪايتن تي مشتمل آهي. فيضانِ سنّت جلد اول جو چوٿون باب ”فيضانِ رمضان“ فضائلِ رمضان سان گڏوگڏ تراويح، ليلة القدر، اعتكاف، عيد الفطر جا فضائل ۽ نفلي روزن جا فضائل، روزي دارن جون حڪايتون ۽ اعتكاف ڪرڻ وارن جون 41 مدني بهارون تي مشتمل آهي. فيضانِ سنّت جلد اول کي تمام آسان انداز ۾ لکڻ جي ڪوشش ڪئي وئي آهي ته جيئن گهٽ پڙهيل لکيل اسلامي پائر ۽ اسلامي پيڙون به آساني سان سمجهي سگهن. فيضانِ سنّت جلد اول مبلغين ۽ مبلغات سان گڏوگڏ علماء واعظين، خطباء ۽ مقررين، مصنفين وغيره جي لاءِ به فائديمند آهي. فيضانِ سنّت جلد اول جو جيڪو خوشنصيب اسلامي پاءُ يا اسلامي پيٽ گهٽ ۾ گهٽ 40 ڏينهن روزانو 2 درس ڏئي ان جي لاءِ اميرِ اهل سنت دَامَتْ بَرَڪَاتُهُمُ الْعَالِيَة جي طرفان هن پوري ڪتاب جو ايصالِ ثواب ڪيو ويو آهي. فيضانِ سنّت جلد اول مڪتبه المدينه تان هديهءَ حاصل ڪري سگهجي ٿو. هن ڪتاب جو مختلف زبانن ۾ ترجمو به ٿي چڪو آهي، فيضانِ سنّت جلد اول دعوتِ اسلامي جي

ويب سائٽ www.dawateislami.net تان مفت پڙهي سگهجي ٿي، ڊائون لوڊ ۽ پرنٽ آئوٽ به ڪري سگهجي ٿو. فيضانِ سنّت جلد اول جيڪڏهن مخير اسلامي پائر پنهنجي مرحومين کي ايصالِ ثواب جي لاءِ خريد ڪري مسجدن ۽ مدرسن، دفترن ۽ ڪارخانن، اسڪولن ۽ ڪاليجن جي لاءِ وقف ڪن يا درس ڏيڻ وارن کي تحفہ ڏين ته **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** ثواب جا انبار لڳي ويندا.

مجھے درسِ فيضانِ سنّت کي توفيق ملے دن میں دو مرتبہ يا الہی

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! **صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ**

منا منا اسلامي پائرو! ڏنو اوهان! فيضانِ سنّت جلد اول مان بيان ڪيل هن حڪايت مان معلوم ٿيو ته مسلمان تي سني گمان جون تمام گهڻيون برڪتون آهن، حسن ظن جو مطلب آهي سنو گمان رکڻ، سنو خيال رکڻ مثلاً فلان شخص ڏاڍو نيڪ آهي، منهنجو مرشد، الله **عَزَّوَجَلَّ** جا ولي آهن. منهنجا نگران تمام گهڻيون نيڪيون ڪرڻ وارا آهن وغيره.

سني گمان جون برڪتون

منا منا اسلامي پائرو! مسافر خاني جي مالڪ ڏاڙيلن جي جماعت کان سنو گمان رکيو ۽ انهن جي ڏاڍي خدمت ڪئي ۽ انهن جو اوڀر وارو (يعني جونو) کاڌو تبرڪ جي طور تي پنهنجي معذور ٻار کي ڪارايو ۽ انهن جي اوڀر وارو پاڻي پنهنجي ٻار جي بدن تي مليو ته الله تعاليٰ سني گمان جي برڪت سان ان معذور ٻار کي شفا عطا فرمائي ڇڏي.

هي سني گمان ئي جي برڪت هئي جو ڏاڙيلن جي جماعت به توبه ڪري نيڪي جي رستي تي هلڻ لڳا ۽ ثابت قدم رهيا.

کاش! اسان به نيڪ مسلمانن کان سنو گمان رکڻ نصيب ٿي وڃي.
کاش! اسان به پنهنجي ديني استاد کان، پنهنجي امام صاحب کان، پنهنجي
نگران کان سنو گمان رکڻ نصيب ٿي وڃي. آمين

آئين نه مجھے وسوسے اور گندے خیالات
دے ذہن کا اور دل کا خدا قفلِ مدینہ

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! هن واقعي کان هي به معلوم ٿيو ته جڏهن هڪ
عام مسلمان جي اوڀر ۾ شفا آهي ته هڪ نيڪ، متقي، پرهيزگار ۽ الله
عَزَّوَجَلَّ جي ولي جي اوڀر ۾ برڪتن جو ڪهڙو سمنڊ جوش ماري ٿو هوندو.

مفلوج کي هٿو هٿ شفا يابي

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ صلوة و سنت جي عالمگير غير سياسي تحريڪ دعوتِ
اسلامي جي مدني ماحول ۾ رمضان المبارڪ جي آخري ڏهاڪي ۾ مسجدن
۾ اجتماعي اعتڪاف جو سلسلو هوندو آهي، جنهن ۾ معتڪفين جي سنتن
پري تربيت ڪئي ويندي آهي. معاشري جا ڪيترائي بگڙيل ماڻهو اعتڪاف
۾ گناهن کان تائب ٿي زندگي جي نئين دؤر جو آغاز ڪندا آهن. ڪڏهن ڪڏهن
رب ڪائنات عَزَّوَجَلَّ جي عنايتن سان ايمان افروز ڪر شما به ظاهر ٿيندا آهن،
جيئن ته رمضان المبارڪ 1425ھ جي اجتماعي اعتڪاف ۾ دعوتِ اسلامي
جي عالمي مدني مرڪز فيضانِ مدينه باب المدينه ڪراچي ۾ جتي تقريباً 2000
معتڪفين هئا، انهن ۾ ضلعي چڪوال (پنجاب) جا 77 ورهين جا پيرسن
بزرگ حافظ محمد اشرف صاحب به معتڪف ٿي ويا، حافظ صاحب جي هٿ ۽

زبان تي فالج جو اثر هيو ۽ بُڌڻ جي قوت به جواب ڏئي چُڪي هئي، هو ڏاڍا خوش عقيدا هئا، انهن هڪ پيري افطار جي کاڌي ۾ تمام سني گمان سان هڪ مبلغ جو اوڀر وارو کاڌو کڻي کاڌو ۽ انهيءَ کان دم به ڪرايو، بس سندن سني گمان ڪم ڪري ڏيکاريو، **اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** جي رحمت کي جوش آيو، **اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** کين تندرست ڪري ڇڏيو. **الْحَمْدُ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ** سندن فالج واري بيماري ختم ٿي وئي، انهن هزارين اسلامي پائرن جي موجودگيءَ ۾ فيضانِ مدينه جي منچ (يعني اسٽيج) تي چڙهي ڪري وڏي عقيدت سان پنهنجي صحتمند ٿيڻ جي بشارت ٻڌائي. اها دل خوش ڪندڙ خوشخبري ٻڌي ڪري ”فُضا“ **اللَّهُ، اللَّهُ، اللَّهُ، اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** جي پُرڪيف صدائن سان گونجڻ لڳي، انهن ڏينهن ۾ ڪيترن ئي مقامي اخبارن هن فرحت بخش خبر کي شايع ڪيو.

دعوتِ اسلامي کي قيوم دونون جهاڻ ميڻ مچ جائے دھوم
اس پہ فِدا ہو بچہ بچہ ياللة مری جهولی بھر دے

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! جيئن ته اسان کي هي ناهي معلوم ته ڪهڙو شخص **اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** جو ولي ۽ ان جو مقرب ٻانهو آهي. ان لاءِ اسان کي هر هڪ مسلمان پيءُ جي اوڀر جي قدر ڪرڻ گهرجي. مگر افسوس! اسان جي معاشري ۾ رائج ٿيڻ واري بين ڪيترن ئي خلافِ شرع رسمن وانگر بچيل کاڌو به ضايع ڪرڻ جو رجحان به وڌندو وڃي ٿو. هر طرف کاڌي جي بي حرمتي جا دلسوز نظارا آهن، گهريلو فنگشنز هجن يا بزرگانِ دين **رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى** جي نياز جو تبرڪات، سماجي محافل هجي يا شادي جي تقريبات هر طرف کاڌي کي ضايع ڪرڻ جا افسوس ناک مناظر آهن، ٿالهن ۾ بچيل ٿورو

ڪاڌو، پليٽن ۽ ديڳين ۾ بچيل شوربو، پليٽ ۾ بچي وڃڻ وارو بوڙ ۽ ماني جا بچي وڃڻ وارا ڪنارا ۽ ٽڪرا ٻيهر استعمال ڪرڻ کي اڪثر ماڻهن جو ذهن ناهي هوندو، اهڙي طرح تمام گهڻو بچيل ڪاڌو عموماً گند ڪچري جي ڍير جي حوالي ڪيو ويندو آهي. حالانڪ هي اسراف آهي، تنهن ڪري اڄ تائين جيترو به اسراف ڪيو آهي ان کان توبه ڪريو ۽ آئنده ڪاڌي جي هڪ دائي شوربي جي هڪ قطري جو به اسراف نه ٿئي ان جو ذهن بڻايو! ياد رهي! اهڙو اسراف جنهن ۾ مال جو ضايع ٿيڻ پاتو وڃي، هي حرام ۽ جهنم ۾ وٺي وڃڻ وارو ڪم آهي.

اهڙي طرح گلاس ۾ بچيل مسلمان جي صاف ستري پاڻي جي اوڀر کي قابل استعمال ٿيڻ جي باوجود خواصخواه اڇلائڻ نه گهرجي منقول آهي:

سُورَةُ الْبُؤْمِنِ شِفَاءٌ يعني مسلمان جي اوڀر ۾ شفا آهي. (الفتاويٰ الفقهية الكبرى لا بن حجر

الهيتمي، ج 4، ص 117) پنهنجي مسلمان ڀاءُ جي اوڀر استعمال ڪرڻ ۾ جتي شفا ملڻ جي اميد آهي اتي پاڻ ۾ اخوت ۽ پائيچارو پيدا ٿيڻ، باهمي محبت جي وڌڻ، ٽڪر جهڙي بيماري کان بچڻ، عاجزي ۽ انڪساري پيدا ٿيڻ سان گڏوگڏ گناهن کان معافي ملڻ جي خوشخبري آهي، جيئن ته سرڪار نامدار، مديني جي تاجدار **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جن جو فرمانِ باقربنه آهي: ”عاجزي جي هڪ علامت هي به آهي ته ماڻهو پنهنجي مسلمان ڀاءُ جو اوڀر يعني بچيل پاڻي پي وٺي ۽ جيڪو پنهنجي ڀاءُ جي اوڀر پيئندو آهي ان جا 70 درجات بلند ڪيا ويندا آهن، 70 گناهه مٽجي ويندا آهن ۽ ان جي لاءِ 70 نيڪيون لکيون وينديون آهن. (ڪنز العمال، ج 3، ص. 51، حديث 5745)

مرحبا! مسلمان ڀاءُ جي اوڀر يعني بچيل پاڻي پيئڻ، عاجزي جي علامت

آهي، مسلمان پاءَ جي اوبر يعني بچيل پاڻي پيءُ چڙڻ 70 درجات جي بلندي جو سبب آهي، مسلمان پاءَ جي اوبر يعني بچيل پاڻي پيءُ چڙڻ 70 گناهن کي مٽائي چڙڻ جو سبب آهي، مسلمان پاءَ جي اوبر يعني بچيل پاڻي پيءُ چڙڻ 70 نيڪين لکي چڙڻ جو سبب آهي.

گناہون سے مجھ کو بچا يا الہی بری عادتیں بھی چھڙا يا الہی

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّد

زرد چھري وارو موچي

دعوتِ اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جو اردو ۾ ڇپيل ڪتاب

”عيون الحڪايات حصو اول“ جي صفحي نمبر 166 تي حڪايت نمبر 74 آهي:

حضرت سيّدنا خلد بن ايوب رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: ”بني اسرائيل جي هڪ عابد جبل جي چوٽي تي 60 سالن تائين الله عَزَّوَجَلَّ جي عبادت ڪئي. هڪ رات ان خواب ڏٺو ته ڪير چوڻ وارو چئي رهيو هو: ”فلان موچي تو کان وڌيڪ عبادت گذار آهي ۽ ان جو مرتبو تو کان وڌيڪ آهي.“

جڏهن اهو عابد نند کان جاڳيو ته خواب جي باري ۾ سوچيو، پوءِ پاڻ ئي چوڻ لڳو: ”هي ته محض خواب آهي، ان جو ڪهڙو اعتبار“ تنهن ڪري ان خواب جي طرف توجهه نه ڏني، ڪجهه عرصي کان پوءِ ان کي بيهڙ انهيءَ طرح خواب ۾ چيو ويو ته فلان موچي تو کان افضل آهي. پر هن پيري به ان خواب جي طرف ڪا توجهه نه ڏني، تئين پيري وري ان کي خواب ۾ انهيءَ طرح چيو ويو. هر گهڙي خواب ۾ جڏهن ان موچي جي فضليت جي باري ۾

ٻڌايو ويو، ته اهو جبل تان هيٺ لٿو ۽ ان موجي وٽ پهتو. موجي جڏهن ان کي ڏٺو ته پنهنجو ڪم ڇڏي تعظيمًا بيهي رهيو ۽ وڏي عقيدت سان ان عابد جي دست بوسي ڪرڻ لڳو، پوءِ عرض گزار ٿيو: ”حضور! توهان کي ڪهڙي شيءِ عبادت خاني کان ٻاهر نڪرڻ تي مجبور ڪيو آهي؟“

اهو عابد چوڻ لڳو: ”مان تنهنجي ڪري هتي آيو آهيان، مون کي ٻڌايو ويو آهي ته الله ﷻ جي بارگاهه ۾ تنهنجو رتبو مون کان وڌيڪ آهي؟“ ان سبب کان مان تنهنجي زيارت ڪرڻ آيو آهيان، مون کي ٻڌاءِ ته اهو ڪهڙو عمل آهي، جنهن جي ڪري تنهنجو الله ﷻ جي بارگاهه ۾ اعليٰ مقام حاصل آهي؟ اهو موجي خاموش رهيو، جڻ اهو پنهنجي عمل جي باري ۾ ٻڌائڻ کان گهٻراهت محسوس ڪري رهيو هو. پوءِ چوڻ لڳو: ”منهنجو پيو ته خاص عمل ناهي، ها! ايترو ضرور آهي ته مان سڄو ڏينهن رزق حلال ڪمائڻ ۾ مشغول رهندو آهيان ۽ حرام مال کان بچندو آهيان، پوءِ الله تعاليٰ مون سڄي ڏينهن ۾ جيترو رزق عطا فرمائيندو آهي، مان ان مان اڌ ان جي راهه ۾ صدقو ڪري ڇڏيندو آهيان، ۽ اڌ بنهنجي اهل ۽ اهيال تي خرچ ڪندو آهيان، پيو عمل اهو آهي ته مان ڪثرت سا روزا رکندو آهيان ان کان علاوه ڪا ٻئي شيءِ منهنجي اندر اهڙي نه آهي جيڪا باعثِ فضيلت آهي.“

هي ٻڌي عابد ان نيڪ موجي کان هليو ويو ۽ ٻيهر عبادت ۾ مشغول ٿي ويو. ڪجهه عرصي کان پوءِ ٻيهر ان کي خواب ۾ چيو ويو: ”ان موجي کان پڇيو ته ڪهڙي شيءِ جي خوف توهان جو چهرو زرد ڪري ڇڏيو آهي؟ جيئن ته اهو عابد ٻيهر موجي وٽ آيو ۽ ان کان پڇيو: ”تنهنجو چهرو زرد ڇو آهي؟ آخر تو کي ڪهڙي شيءِ جي خوف گهيريو آهي؟“ موجي جواب ڏنو: ”جڏهن به

مان ڪنهن شخص کي ڏسندو آهيان ته منهنجو هي گمان هوندو آهي ته هي شخص مون کان سنو آهي، هي جنتي آهي ۽ مان جهنم جي لائق آهيان، مان پنهنجو پاڻ کي حقير سمجهندو آهيان ۽ پنهنجو پاڻ کي وڌيڪ گنهگار تصور ڪندو آهيان ۽ مون کي هر وقت جهنم جو خوف ڪائي ويندو آهي. بس اهو ئي سبب آهي جو منهنجو چهرو زرد آهي.“ اهو عابد واپس پنهنجي عبادت خاني ۾ هليو ويو.

حضرت سيّدنا خلد بن ايوب رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: ”ان موجي کي ان عبادت گذار شخص تي ان ڪري فضيلت ڏني وئي جو اهو ٻين جي مقابلي ۾ پنهنجو پاڻ کي حقير سمجهندو هو ۽ پنهنجي علاوه سب کي جنتي سمجهندو هو“ (الله عَزَّوَجَلَّ جي انهن تي رحمت هجي ۽ انهن جي صدقي اسان جي مغفرت ٿئي).

أَمِينٌ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

منا منا اسلامي ڀاڻرو! جبل جي چوٽي تي 60 سالن تائين الله عَزَّوَجَلَّ جي عبادت ڪرڻ واري عابد کان وڌيڪ هڪ موجي کي ان کان وڌيڪ عبادت گزار ۽ وڏو مقام حاصل ٿيو، ان نيڪ ۽ صالح موجي جي خصوصيات ڇا هيون جو اهو سڄو ڏينهن رزقِ حلال ڪمائيندو، حرام کان بچندو ۽ پوءِ اڌ مال راهِ خدا ۾ صدقو ڪري ڇڏيندو هو. ٻيو عمل ان نيڪ ۽ صالح موجي جو هي هو ته ڪثرت سان روزا رکڻ ۽ خاص طور تي اهو عمل جنهن جي بنا تي ان نيڪ ۽ صالح موجي کي 60 سالن تائين الله عَزَّوَجَلَّ جي عبادت ڪرڻ واري عابد کان وڌيڪ مقام حاصل هو، اهو خاص عمل هي هو ته اهو سڀني کان سني گمان رکندو ۽ سڀني کي پاڻ کان بهتر سمجهندو، پنهنجي علاوه سڀني

کي جنتي سمجهندو ۽ پاڻ ان جي پنهنجي ڪيفيت هي هئي ته جهنم جي خوف کان ان جو چهرو زرد ٿي ويو هو.

تيرے خوف سے تيرے ڏر سے هميشه میں تهر تهر رهون کانپتا يا الهی

منا منا اسلامي پائرو! ياد رکو! سٺو گمان هڪ عمدہ عبادت آهي، سيني ۾ ڌڙڪڻ وارو دل به اسان جي نامہ اعمال ۾ نيڪين جي اضافي جو سبب بڻجندو يا گناهن جي ترقي ۾ برابر جو شريڪ ٿيندو، جڏهن ميدان محشر ۾ هٿ، پير، اک، ڪن وغيره کان حساب ورتو ويندو ته هي دل به ان اعضاء سان گڏ شريڪ ٿيندو. جيڪڏهن مسلمانن کان سٺو گمان رکندو ته هي دل اسان جي لاءِ نيڪين ۾ اضافي جو سبب بڻجندو ۽ جيڪڏهن مسلمانن کان بلا وڃي بد گمانِي رکي ته ياد رکو! ان تي پڪڙ جو خوف آهي.

جيئن ته بني اسرائيل، آيت نمبر 36 ۾ ارشاد ٿئي ٿو:

إِنَّ السَّمْعَ وَ الْبَصَرَ وَ الْفؤَادَ
ترجمو ڪنزالايمان: بيشڪ ڪن ۽
اڪيون ۽ دل سمورن کان پڇا ٿيڻي آهي.

كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عِنْدَهُ مُسْئِلًا ﴿٣٦﴾

سيدي اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائي رهيا آهن: اها دل جنهن ۾ پوري جسم جي خير خواهي جو جذبو هوندو آهي، جيڪڏهن ڪنهن هڪ عضوي کي تڪليف ٿئي ته دل فوراً پريشان ٿي ويندو آهي ۽ اسان جو حال هي آهي ته اسان جي دل پاڻ ئي گناهه ڪري بيمار ٿي چڪي آهي، ته هي دل ڪهڙي طرح تيماداري ۽ خير خواهي ڪندي، الله عَزَّوَجَلَّ ڄاڻي اسان جو ڇا ٿيندو؟

عاشق اعليٰ حضرت، امير اهل سنت، دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَةُ فرمائن ٿا:

دل کے تيمار ہمارا کرتا آپ بيمار بے کیا ہونا بے

منا منا اسلامي ڀائرو! ياد رکو ۽ خوب ياد رکو! هن فاني دنيا ۾ پنهنجي زندگي جي مختصر ڏينهن گذارڻ کان پوءِ اسان اونداهي قبر لائق ويندو، ڪا خبر ناهي ڪيتري عرصي تائين اسان کي قبر جي وحشت ۽ تنهائي ۾ رهڻو پوندو، پوءِ جڏهن ميدانِ محشر ۾ اسان پنهنجي خالق ۽ مالڪ **عَزَّوَجَلَّ** جي بارگاه ۾ حاضر ٿينداسين ته اسان کي پنهنجو هر عمل پنهنجي نام اعمال ۾ لکيل ڏيکاريو ويندو، جيئن ته قرآنِ ڪريم پاره 30، سورة الزلزالي، آيت نمبر 6،7،8 ۾ ارشاد ٿئي ٿو:

ترجمو ڪنز اليمان: ان ڏينهن ماڻهو پنهنجي رب جي طرف موٽندا. مختلف رستا وٺي. جيئن سندن عمل اکين ڏيکاري وڃن پوءِ جيڪو ذري برابر چڱائي ڪري ان کي ڏسندو ۽ جيڪو ذري برابر برائي ڪري ان کي ڏسندو.

**يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِّيُرَوْا
أَعْمَالَهُمْ ۗ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ
حَيْرًا يَرَهُ ۗ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ
شَرًّا يَرَهُ ۗ**

منا منا اسلامي ڀائرو! اسان نه ٿا ڄاڻيون ته الله تعاليٰ جي بارگاه کان اسان جي لاءِ بخشش جو حڪم ٿيندو يا معاذ الله **عَزَّوَجَلَّ** جهنم ۾ وڃڻ جو حڪم ڏنو ويندو.

گر تُو ناراض هوا ميري هلاکت ہوگی
غفو کر اور سدا کے لیے راضی ہو جا

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

دعوتِ اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جي مطبوع ڪتاب ”الله وارن جو ڳالهيون جلد 2“ ۾ آهي:

حضرت سيدنا بکر بن عبداللہ مُزني رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جَذهن ڪنهن پوڙهي ڪي ڏسندا ته فرمائيندا: ”هي مون کان بهتر آهي ۽ مون کان پهريان الله عَزَّوَجَلَّ جي عبادت ڪرڻ جو شرف رکي ٿو ۽ جَذهن ڪنهن نوجوان ڪي ڏسندا ته فرمائيندا ته هي مون کان بهتر آهي ڇو ته مان هن کان وڌيڪ گناهن جو مرتڪب ٿيو آهيان“ پڻ هي به فرمائيندا هئا ته ”پاڻ تي اهڙو ڪم لازم ڪري ڇڏيو ته جيڪڏهن ان ڪي پورو ڪريو ته اجر ۽ ثواب جا حقدار بڻجو ۽ جيڪڏهن عمل نه ڪري سگهو ته گنهگار نه ٿيو ۽ اهڙن ڪمن کان بچو جو جيڪڏهن پورو ڪيو ته اجر نه پايو ۽ رهجي وڃي ته گنهگار ٿيو“ پڇيو ويو: ”اهو ڇا آهي؟“ فرمايائين: ”ماڻهن کان بد گماني رکڻ، ڇو ته جيڪڏهن گمان درست ثابت ٿيو، توهان ڪي ان تي اجر ۽ ثواب نه ملندو، پر جيڪڏهن گمان غلط ثابت ٿيو ته گنهگار ٿيندو“

منا منا اسلامي پائرو! الله وارن جي شان تان قربان وڃون! ڪهڙي طرح پنهنجو پاڻ ڪي مسلمانن جي بد گماني کان بچائيندا هئا ۽ سني گمان جي ترڪيب بڻائيندا هئا، ڪاش! اسان به انهن جي صدقي ۾ بد گماني کان بچي ڪري هر مسلمان جي باري ۾ سني گمان رکڻ نصيب ٿئي.

پاره 26 سورة الحجرات آيت نمبر 12 ۾ ارشادِ رباني آهي:

ترجمو ڪنز الايمان: اي ايمان وارو!
گهڻن گمانن کان بچو. بيشڪ ڪو گمان
گناه ٿي ويندو آهي.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا
كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ

هن آيتِ ڪريمه ۾ بعض گمانن جي گناه قرار ڏيڻ جو سبب بيان ڪندي امام فخرالدين رازي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ لکن ٿا: ”ڇو ته ڪنهن شخص جو ڪم

(ڪڏهن ڪڏهن) ڏسڻ ۾ ته برو لڳندو آهي مگر حقيقت ۾ ايئن ناهي هوندو، ممڪن آهي ته ڪرڻ وارو وساري ڪري رهيو هجي يا ڏسڻ وارو ئي پاڻ غلطي تي هجي“ (تفسير كبير، ج. 10، ص. 110)

مجهه غيبت و جغلي و بد گمانی کی آفات سے تُو بچا یا الہی

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّد

اسرائيلي عبادت گذار ۽ گنهگار

بني اسرائيل جو هڪ شخص جيڪو ڏاڍو گنهگار هو، هڪ پيري تمام وڏي عابد (يعني عبادت گذار) وٽان گذريو، جنهن جي مٿي تي بادل (جهڙ) چانو ڪري بيٺو هيو. ان گنهگار پنهنجي دل ۾ سوچيو: ”مان بني اسرائيل جو انتهائي گنهگار ۽ هي تمام وڏو عبادت گذار آهي، جيڪڏهن مان ان جي ويجهو ويهان ته اميد آهي ته الله تعاليٰ مون تي به رحم فرمائي ڇڏيندو“ هي سوچي ڪري اهو ان عابد جي ويجهو ويٺو، عابد کي ان جو ويهڻ ناگوار گذريو، ان دل ۾ چيو: ”ڪٿي مون جهڙو عبادت گذار ۽ ڪٿي هي پهرين درجي جو گنهگار! هي مون وٽ ڪئين ويهي سگهي ٿو!“ جيئن ته ان وڏي حقارت سان ان شخص کي مخاطب ٿي چيو: ”هتان اٿي وڃ!“ ان تي الله تعاليٰ ان زماني جي نبي عَلَيْهِ السَّلَام تي وحي موڪلي ته ”انهن پنهي کي فرمايو ته اهي پنهنجا عمل نئي سري کان شروع ڪن، مون هن گنهگار کي (ان جي سني گمان جي سبب) بخشي ڇڏيو ۽ عبادت گذار جا عمل (ان جي تڪبر جي باعث) ضايع ڪري ڇڏيا“ (احياء العلوم الدين، ج. 3، ص. 429)

فخر و غرور سے تُو مجھے بچانا یارب مجھے بنا دے پیکر تُو عاجزی کا

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّد

منا منا اسلامي پائرو! اوهان ڏٺو ته عبادت گذار گنهگار کي ڪمتر ۽ حقير ڄاڻيو ته ان جي تڪبر جي سبب ان جي عبادت ضايع ڪئي وئي، فسادي ۽ گنهگار شخص عبادت گذار کي سنو ڄاڻيو ۽ ان کان سنو گمان رکيو ته الله تبارڪ و تعاليٰ ان جي بخشش فرمائي ڇڏي.

شيخ طريقت، اميرِ اهل سنت **دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَةَ** فرمائن ٿا: ”سني گمان ۾ ڪو نقصان ناهي ۽ بدگماني ۾ ڪو فائدو ناهي“

گمان جي تعريف

هر اهو خيال جيڪو ڪنهن ظاهري نشاني مان حاصل ٿيندو آهي گمان چورائيندو آهي. انهيءَ کي ظن به چوندا آهن. مثلاً پري کان دونهن اٿندڙ ڏسي باهه جي موجودگي جو خيال اچڻ.

(مفرداتِ امامِ راغب، ص ۵۳۹ ماخوڏاً)

گمان جا قسم

بنيادي طور تي گمان (ظن) جا ٻه قسم آهن:

- (1) حُسن ظن (يعني سُنو گمان)
- (2) سوءِ ظن (يعني بُرو گمان، انهيءَ کي بدگماني به چوندا آهن)

حسن ظن جي تعريف

حسن ظن جو مطلب آهي: **اِعْتِقَادُ الْخَيْرِ وَالصَّلَاحِ فِي حَقِّ الْمُسْلِمِينَ** يعني مسلمانن جي حق ۾ ڀلائي ۽ خير جو يقين ڪري ڇڏڻ. (مِرْقَاةُ الْمَفَاتِيحِ، ج. 8، ص. 779) جيئن عين جماعت جي وقت ڪنهن کي مسجد مان ٻاهر نڪرندي ڏسي هي گمان ڪرڻ ته هن جو وضو باقي نه رهيو هوندو يا هن کي ڪو ٻيو عذر پيش آيو هوندو.

حسن ظن جو حڪم

صدر الافاضل، حضرت علامه مولانا مفتي سيد نعيم الدين مراد آبادي **رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** گمان جا اقسام ۽ ان جا حڪم بيان ڪندي ارشاد فرمائين ٿا: گمان جا گهڻا قسم آهن، هڪ واجب آهي جيڪو الله **عَزَّوَجَلَّ** سان سُنو گمان رکڻ ۽ ڪڏهن **مُسْتَحَبَّ** جيئن مؤمن صالح سان چڱو گمان رکڻ، هڪ ممنوع حرام آهي، اهو الله **عَزَّوَجَلَّ** کان برو گمان ڪرڻ ۽ مومن کان برو گمان ڪرڻ، هڪ جائز اهو فاسق معلن سان اهڙو گمان رکڻ جنهن جا افعال ان مان ظاهر ٿيندا هجن. (خزائن العرفان، پ ۲۶، الحجرات تحت الآية ۱۲)

سني گمان جي متعلق احاديثِ طيبه

1. **إِنْ حُسِنَ الظَّنُّ مِنَ الإِيْمَانِ يَعْنِي بِيَشْكُ سُنُو گمان رکڻ ايمان جو حصو آهي.**
(تفسير روح البيان، ج. 9، ص. 84)
2. **شهنشاهه مدينه، قرار قلب و سينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ڪعبي مُعَظَّم ڪي مخاطب ٿي ارشاد فرمايو: تون پاڻ ۽ تنهنجي فضا ڪيڏي پياري آهي، تون ڪيڏو نه عظمت وارو آهين ۽ تنهنجي حُرمت (يعني عزت) ڪيڏي عظيم آهي، ان پاڪ ذات جو قسم جنهن جي قبضهءِ قدرت ۾ محمد (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) جي جان آهي! الله **عَزَّوَجَلَّ** جي ويجهو هڪ مؤمن جي جان ۽ مال ۽ ان کان سُنو گمان رکڻ جي حرمت تنهنجي حرمت کان به وڌيڪ آهي.** (ابن ماجه ج 4 ص 319 حديث 3932)
3. **حُسْنُ الظَّنِّ مِنْ حُسْنِ الْعِبَادَةِ يَعْنِي حُسْنُ ظَنِّ (سُنُو گمان) عمدا عبادت مان آهي.** (سُنَنِ ابِي دَاوُد ج 4 ص 388 حديث 4993)

بيان ڪيل آخري حديث مبارڪ جي تحت مُفسِر شَهِير حَكِيمُ الْأُمْتِ مُفتي احمد يار خان عَلَيْهِ رَحْمَةُ الْمَآئِن هن حديث پاڪ جا مختلف مطلب بيان ڪندي لکن ٿا. يعني مسلمانن کان سنو گمان ڪرڻ، انهن تي برو گمان نه ڪرڻ به سني عبادتن مان هڪ عبادت آهي. (مرآة المناجیح ج 6 ص 621)

منا منا اسلامي پائرو! يقيناً ڪنهن مسلمان جي باري ۾ سنو گمان رکڻ نيڪي آهي پر شيطان لعين اسان کي ان کان روڪڻ جي پوري ڪوشش ڪندو ۽ هر گهڙي وار ڪندو ته جيئن اسان ڪهڙي طرح بد گماني ۾ مبتلا ٿي وڃون. ڪڏهن ڪڏهن شيطان ڪنهن مسلمان جي باري ۾ بد گماني پيدا ڪرڻ جي لاءِ ڌوڪو ڏيندو آهي ته هي تنهنجي هوشيارِي ۽ ذهانت آهي ۽ جيئن ته تون مومن آهين ۽ مومن الله عَزَّوَجَلَّ جي نور سان ڏسندو آهي ته تون پنهنجي مومنانه فراست سان حقيقت جو سراغ ڪڍي ورتو آهي، حالانڪ حقيقت ۾ اهو ان وقت شيطان جي فريب جو شڪار ٿي بد گماني جي گناه ۾ مبتلا ٿي رهيو هوندو آهي. انهي طرح فون تي ڪا اهم ڳالهه ڪرڻي هجي ته هڪ ٻه ڀيرا جواب نه ملڻ تي ته سنو گمان اچي ويندو آهي پر وقفي وقفي سان ڪجهه ڀيرا ڪال ڪرڻ تي به جڏهن ٻئي پاسي کان ڪال رسيو نه ٿئي ته هاڻي بد گمانيون، غيبتون، تهمتون ۽ دل آزاريون جو نه رکجڻ وارو سلسلو شروع ٿيندو آهي اَلْأَمَانُ وَالْحَفِيفُ. اهڙن موقعن تي جيڪڏهن ڪو سنو گمان رکڻ، بد گمانين کان بچڻ ۽ صلہ رحمي ڪرڻ تي مشتمل نيڪي جي دعوت پيش ڪري ته ان کي به بري طرح ڳالهائو ويندو آهي. حالانڪه جيسيتائين ڪا واضح ڳالهه سامهون نه ٿي اچي اسان کي سني گمان گمان کان ٽي ڪم وٺڻ گهرجي. شيخ طريقت امير اهل سنت باني دعوت اسلامي

حضرت علامہ مولانا ابو بلال محمد الیاس عطار قادري رضوي ضیائی دامتہ
بَرَکَاتُهُمُ الْعَالِيَةُ اهڙي موقعي تي سني گمان جي ترغيب ڏيندي ارشاد فرمائن ٿا:

موبائل فون

ڪنهن کي ڪجهه پيرابلڪ 100 پيرا به فون يا SMS يا اي ميل ڪيو هجي ۽ جواب نه مليو هجي ته به پنهنجي مسلمان ڀاءُ کان حُسن ظن (سني گمان) کان ڪم وٺي بهترين عبادت جو ثواب ڪمائي ڇڏيندا ڪريو، جيئن ته ”يعني سُنو گمان ڪرڻ بهترين عبادت مان آهي“ (سُننِ ابي داود ج 4 ص 387 حديث 4993) ان ڪري سُنو گمان رکو ته جواب نه ڏيڻ ۾ ان جي ڪا نه ڪا مجبوري هوندي. وڌيڪ ان مسئلي تي به نظر رکو ته فرض ڪيو ته ڪنهن ڄاڻي وائي به فون وصول نه ڪيو يا اوهان جي SMS يا اي ميل جو جواب نه ڏنو ته شريعت مطابق ان جو گنهگار ٿيڻ ضروري ناهي، نه ته جنهن جنهن وٽ فون هوندي اهو هر هر گنهگار ٿيندو رهندو. خود توهان پاڻ به ته هر ڪنهن جو هر فون وصول نه فرمائيندا هوندؤ، پر افسوس! فون جو جواب نه ملڻ تي شيطان گهڻن ماڻهن کي ڪڏهن ڪڏهن سڀ ڪجهه وساري ڪاوڙ وچان چريو ڪري ڇڏي ٿو، ان ڪري ٿڌي دماغ کان ڪم وٺو. جيڪڏهن توهان ڪاوڙ ۾ صبر کان ڪم نه ورتو ته پوءِ غيبتن، تهمتن، بدگمانين وارا جملا واتان نڪري سگهن ٿا

فون وصول ڪري ثواب ڪمايو

فون وصول ڪرڻ وارن کي مدني گلن سان نوازيندي ارشاد فرمائن ٿا بيشڪ هر ڪنهن جو فون وصول ڪرڻ واجب نه آهي پر مسلمان جي دل رکڻ لاءِ ۽ ان کي غيبتن، تهمتن، بدگمانين وغيره گناهن کان بچائڻ جي لاءِ سٺين

سنين نيٽن سان هٿون هٿ فون وصول ڪريو ۽ SMS جو جواب به ڏئي ڇڏيو، اهو به ٿي سگهي ٿو ته فون ڪنڊڙ کي ڪا ايمرجنسي پيش آئي هجي، اوهان جيڪڏهن ڪنهن سخت مجبوري تحت فون وصول نه ڪري سگهيو، ته پوءِ هاڻي ڪجهه وقت کانپوءِ توهان ان کي فون ڪريو ۽ ان جي دل خوش ڪري آخرت جي ثواب جا حقدار ٿيو. مسلمان جي دل خوش ڪرڻ جي ثواب جي به ڇا ڳالهه آهي، دعوتِ اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل 743 صفحن تي مُشتمل ڪتاب ”جنت ۾ لڳل ڄاڻ والي اعمال“ جي صفحي نمبر 534 تي آهي حضرت سيدنا ابن عباس رضي الله تعالى عنهما کان روايت آهي ته نبين جي سرور، بنهي جهانن جي تاجور صلى الله تعالى عليه وآله وسلم جن فرمايو ته: الله عز وجل وٽ فرضن جي ادائگي کانپوءِ سڀ کان افضل عمل مسلمان جي دل ۾ خوشي داخل ڪرڻ آهي.

(المعجم الكبير للطبراني ج 11 ص 59 حديث 11079)

منا منا اسلامي پائرو! موبائل فون کان علاوه ٻين طريقن سان بد گماني کي دل ۾ جڳهه ڏني وڃي ٿي، حالانڪ اڪثر مقامات تي سني گمان کان ڪم وٺندي ثواب حاصل ڪري سگهجي ٿو. شيخ طريقت، امير اهل سنت دامت برڪاتهم العاليه فرمائن ٿا: سني گمان ۾ ڪو نقصان ناهي ۽ بد گماني ۾ ڪو فائدو ناهي. اچو! سني گمان جي عادت کي پختو ڪرڻ جي لاءِ سني گمان جا فائدا ۽ بد گماني جا نقصانات ٻڌون ٿا.

حُسنِ ظنِ جانائدا

حُسنِ ظنِ قائم ڪرڻ جا گهڻائي فائدا آهن:

- (1) حُسنِ ظنِ جي برڪت سان ماڻهو بدگماني کان بچي ڪري عظيم ثواب ڪمائي ٿو.
- (2) حُسنِ ظنِ قائم ڪرڻ جي برڪت سان هڪ مسلمان پيءُ جي عزت محفوظ ٿيندي آهي.
- (3) جيڪو پنهنجي مسلمان پيءُ جي باري ۾ حُسنِ ظنِ ان کي سُڪون قلب نصيب ٿيندو آهي ۽ جيڪو بدگماني جي بُري عادت ۾ مُبتلا هوندو آهي ان جي دل ۾ وحشتن جو گهر هوندو آهي.
- (4) سڀ کان پهريان حُسنِ ظنِ قائم ڪرڻ جي صورت ۾ ماڻهن کي الله **عَزَّوَجَلَّ** ۽ هن جي حبيب **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جي رضا حاصل ٿيندي آهي.

بدگماني جانقصان

بدگماني جي گهڻائي نقصان آهن. انهن مان چند هي آهن.

1. جيڪڏهن سامهون واري تي پنهنجي بدگماني جو اظهار ڪيو ته هن جي دل آزاري جو قوي انديشو آهي ۽ بغير اجازت شرعي مسلمان جي دل آزاري حرام آهي.
2. جيڪڏهن هن جي غير موجودگي ۾ ڪنهن ٻئي تي اظهار ڪيو ته غيبت ٿي ويندي ۽ مسلمان جي غيبت ڪرڻ حرام آهي.

3. بدگماني جي نتيجي ۾ تجسس پيدا ٿي ويندو آهي ڇو ته دل محض گمان تي صبر ناهي ڪندو بلڪ تحقيق طلب ڪندو آهي جنهن جي سبب سان انسان تجسس ۾ پئجي ويندو آهي ۽ تجسس يعني پنهنجي مسلمان ڀاءُ جا گناهن جي ٿوهه يعني تلاش ۾ رهڻ هي به ممنوع آهي.

4. بدگماني کان بغض، حسد، ڪينو، نفرت ۽ عداوت جهڙا باطني امراض به پيدا ٿيندا آهن. (فتح الباري، ج 10 ص 410، حديث: 6066)

5. ڳالهه ڳالهه تي بدگماني ڪرڻ واري شخص سان ماڻهو ڪترائيندا آهن ۽ اهو شخص ماڻهن جي نگاهن ۾ ڏليل ٿي هوندو آهي.

خدايا عطا ڪر دے رحمت کا پانی
رے قلب اُجلا دُهلے بدگمانی

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

حُسنِ ظنِ رڪنِ جو طريقو

منا منا اسلامي ڀائرؤ! حُسنِ ظنِ جي عادت بنائڻ جي لاءِ چند طريقا به ٻڌي وٺو.

(1) مسلمان جي خوبين تي نظر رکو

مسلمان جي خامين جي تتول جي بجاءِ ان جي خوبين تي نظر رکو. غيبت ڪرڻ وارن، چغل خورن ۽ پاڪيزه ماڻهن جا عيب تلاش ڪرڻ وارن کي الله عَزَّوَجَلَّ (قيامت جي ڏينهن ڪٿي جي شڪل ۾ اتاريندو.

(الترغيب والترهيب ج 3 ص 325 حديث: 10 ملقطاً)

مِرَا تَن صَفَا هُو مِرَا مَن صَفَا هُو
خدا! حُسنِ ظَننِ کا خزانہ عطا هُو

(4) دُعاءِ خيرِ کيو

جڏهن به ڪنهن اسلامي پيءُ جي لاءِ بدگماني پيدا ٿئي ته هن جي لاءِ دُعاءِ خير ۽ هن جي عزت ۽ اڪرم ۾ اضافو ڪري ڇڏيو. حجة الاسلام حضرت سيدنا امام ابو حامد محمد بن محمد غزالي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ارشاد فرمائن ٿا: جڏهن توهان جي دل ۾ ڪنهن مسلمان جي باري ۾ بدگماني اچي ته توهان کي گهرجي ته ان جي عزت جي لاءِ دُعاءِ خير ڪيو، ڇو جو هيءُ شيءِ شيطان کي غصو ڏياريندي آهي ۽ شيطان کي توهان کان پري ڀڄائيندي آهي. ائين شيطان ٻيهر توهان جي دل ۾ ٻرو گمان ڏيارڻ کان ڊڄندو ڪٿي توهان پنهنجي پيءُ جي رعايت ۽ هن جي لاءِ دُعاءِ خير ۾ مشغول نه ٿي وڃو. (احياءُ

العلوم ج 3 ص 187)

مجھے غيبت و چُغلی و بد گمانی کی آفات سے ٿو بچا یا الہی

(5) سني صحبت اختيار کيو

ٻُري صُحبت کان بچي ڪري نيڪ صحبت اختيار ڪيو، جتي هن جون ٻيون برڪتون حاصل ٿينديون حُسنِ ظَننِ جي عادت به ٻڙجندي.

منا منا اسلامي ڀائرو! حُسنِ ظَننِ جي عادت بڻائڻ ۽ بدگماني کان جان ڇڏائڻ جي لاءِ تبليغِ قرآن و سنّت جي عالمگير غير سياسي تحريڪ دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته ٿيو. إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ! مدني ماحول جي برڪت سان اعليٰ اخلاقي اوصاف غير محسوس طور تي توهان جي ڪردار جو حصو بڻجي ويندا. پنهنجي شهر ۾ ٿيڻ واري دعوتِ اسلامي جي هفت

وار سُنتن پري اجتماع ۾ شرڪت ۽ راه خدا عزوجل ۾ سفر ڪرڻ وارن عاشقان رسول جي مدني قافلي ۾ سفر ڪيو، مدني قافلي ۾ سفر جي برڪت سان پنهنجي گذريل زندگي تي غور ڪرڻ جو موقعو ملندو ۽ دل حُسن عاقبت جي لاءِ بي چين ٿيندو، جنهن جي نتيجي ۾ گناهن ڪرڻ تي ندامت محسوس ٿيندي ۽ توبه جي توفيق ملندي، عاشقانِ رسول جي مدني قافلن ۾ مسلسل سفر جي نتيجي ۾ زبان تي فُحش ڪلامي ۽ فضول گوئي جي جڳهه تي درود پاڪ جاري ٿيندو، هي تلاوتِ قرآن، حمدِ الهي ۽ نعتِ رسول **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جي عادي بڻجي ويندي. غصو ختم ٿي ويندو ۽ ان جي جڳهه نرمي اچي ويندي، بي صبري جي عادت ترڪ ڪري صبر ۽ شڪر ۾ رهڻ نصيب ٿيندو، بدگماني جي عادت به نڪري ويندي ۽ حُسن ظن جي عادت بڻجندي، تڪبر کان جان چڻي ويندي ۽ احترامِ مُسلم جو جذبو ملي ويندو، دُنياوي مال ۽ دولت جي لالچ کان جان چڻي ويندي ۽ نيڪين جي حرص ملي ويندي، الغرض! بار بار راهِ خدا **عَزَّوَجَلَّ** ۾ سفر ڪرڻ وارن جي زندگي ۾ مدني انقلاب پيدا ٿي ويندو.

گُناہون کو ديگا چُهڙا مَدَنِي ماحول
تمہیں عاشقِ مُصطفىٰ مَدَنِي ماحول

گنہگار آؤ! سيہ ڪارو آؤ!
پلا ڪر مٺي عشق ديگا بنا يہ

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!

مرضِ عصيان کان نجات

بابُ المدينه (ڪراچي) جي علاقي ملير جي رهائش پذير اسلامي پاءُ جي بيان جو خلاصو آهي ته مان هڪ فيشن پرست نوجوان هيس. فلمن ڊرامن، گانن باجن جو شيدائي، آقا **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جن جي پياري پياري سنت

ڏاڙهي مبارڪ کان محروم ۽ فرض نمازن ۾ غفلت جو شڪار هيس. اسان جي پاڙي جي مسجد ۾ درس فيضانِ سنّت ٿيندو رهندو هو. خوش قسمتي سان هڪ ڏينهن مان به درس ۾ شريڪ ٿي ويس ۽ درس فيضانِ سنّت وڏي توجه سان ٻڌڻ لڳس، جنهن جي برڪت سان علمِ دين سکڻ جو جذبو بيدار ٿيو، نماز، وضو ۽ غسل جا فرائض سکڻ جو ذهن بڻيو. درس کان پوءِ جڏهن اسلامي پائرن هڪ ٻئي سان ملاقات ڪئي ته هڪ اسلامي ڀاءُ اڳيان وڏي ڪري مون سان به پر تباڪ انداز ۾ ملاقات ڪئي ۽ مون تي انفرادي ڪوشش ڪندي منهنجو مدني ذهن بڻايو. مون غنيمت جو موقعو ڄاڻي، ان سان شرعي مسائل سکڻ جي جذبي جو اظهار ڪيو، جنهن تي انهن منهنجي پرپور حوصله افزائي فرمائيندي شفقت پريي انداز ۾ چيو: ”درس ۾ شرڪت ڪندا رهو، **إِنَّ هَذَا لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ** سڪي ويندو“ مون ان کان پوءِ درس ۾ شرڪت جو پنهنجو معمول بڻائي ڇڏيو. هڪ ڏينهن شيخ طريقت، امير اهل سنت، باني دعوتِ اسلامي حضرت علامه مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري رضوي **دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَةِ** جو بيان ”قبر جي پهرين رات“ ٻڌو ته منهنجا وار اڀا ٿي ويا. منهنجي دل تي ڏاڍو اثر ٿيو ۽ مان پنهنجي دنيا ۽ آخرت سنوارڻ جي لاءِ مدني ماحول سان وابستہ ٿي ويس. **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** مدني ماحول جي برڪت سان مان سنّت جي مطابق زندگي گذارڻ وارو بڻجي ويس. وضو، غسل ۽ نماز کي درست ڪيو، فرض نمازن جي پابندي سان گڏوگڏ قضا عمري جو ذهن بڻيو ۽ نوافل پڙهڻ جي عادت به بڻجي وئي.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! بيان کي اختتام جي طرف آڻيندي سنت جي فضيلت، چند سنتون ۽ آداب بيان ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪريان ٿو. تاجدار رسالت **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جن جو فرمانِ جنت نشان آهي: جنهن منهنجي سنت سان محبت ڪئي ان مون سان محبت ڪئي ۽ جنهن مون سان محبت ڪئي اهو جنت ۾ مون سان گڏ هوندو. (مشكاة المصابيح، ج. 1، ص. 55، حديث. 175)

جنتَ ميں پڑوسی مجھے تم اپنا بنا

سینه تری سنت کا مدینہ بنے آقا

گهر ۾ اچڻ وڃڻ جا 12 مدني گل

(1) جڏهن گهران ٻاهر نڪرو ته هي دعا پڙهو: ”**بِسْمِ اللّٰهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ**“ ترجمو: الله جي نالي سان، مون الله تي ڀروسو ڪيو. الله کان سواءِ نه

گناهن کان بچڻ جي) قوت آهي ۽ نه (نيڪيون ڪرڻ جي) طاقت آهي. (سنن ابن داود، ج 4 ص 420 حديث 5095) **إِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ** انهيءَ دعا کي پڙهڻ جي برڪت سان سڌي وات تي رهندو مصيبتن کان حفاظت ٿيندي ۽ **اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ** جي مدد شامل حال رهندي

(2) پنهنجي گهر ۾ ايندي ويندي محارم ۽ محرمات (مثال طور ماءُ، پيءُ، ڀاءُ،

ڀيڻ، ٻارن ٻچن وغيره) کي سلام ڪريو **(3)** بنا الله **(عَزَّوَجَلَّ)** جو نالو وٺڻ جي مثال

طور **بِسْمِ اللّٰهِ** چوڻ بنا جيڪو پنهنجي گهر ۾ داخل ٿيندو آهي، شيطان به ان

سان گڏ داخل ٿي ويندو آهي **(4)** جيڪڏهن اهڙي گهر (کڻي پنهنجي خالي گهر)

۾ وڃڻ ٿئي جو ان ۾ ڪو به نه هجي ته هيئن چئو: **السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَىٰ عِبَادِ اللّٰهِ**

الصَّالِحِينَ (يعني اسان تي ۽ الله **عَزَّوَجَلَّ** جي نيڪ ٻانهن تي سلام) ملائڪ انهي سلام جو

جواب ڏيندا. (ردالمحتار ج 9 ص 682) يا هن ريت چوي: **السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ** (يعني يا نبي

توهان تي سلام) چو ته حضور اقدس **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جو روح مبارڪ مسلمانن

جي گهرن ۾ تشریف فرما هوندو آهي. (بهار شريعت حصو 16 ص 96، شرح الشفاء للقاري ج 2 ص 118)

﴿5﴾ جڏهن ڪنهن جي گهر ۾ داخل ٿيڻ چاهيو ته هيئن چئو: **اَلسَّلَامُ عَلَیْكُمْ** ڇا مان اندر اچي سگهان ٿو؟ ﴿6﴾ جيڪڏهن داخل ٿيڻ جي اجازت نه ملي ته خوشي سان موٽي وڃو، ٿي سگهي ٿو ڪنهن مجبوري جي ڪري گهر جي مالڪ اجازت نه ڏني هجي ﴿7﴾ جواب ۾ نالو ٻڌائڻ کان پوءِ دروازي کان هتي بيهو ته جيئن دروازو کلندي ئي گهر ۾ نظر نه پوي ﴿8﴾ ڪنهن جي گهر وڃو ته اُتان جي انتظامات تي بي جا تنقيد نه ڪريو ان سان اُن جي دل آزاري ٿي سگهي ٿي ﴿9﴾ واپسيءَ تي گهروارن جي باري ۾ دعا به ڪريو ۽ مهرباني به ادا ڪريو ۽ سلام به ۽ ٿي سگهي ته ڪو سنتن پريو رسالو وغيره تحفي ۾ پيش ڪريو.

هزارين سنتون سڪڻ جي لاءِ مڪتبه المدينه جا شايع ٿيل ٻه ڪتاب 312 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”بهار شريعت“ حصو 16 ۽ 120 صفحن جو ڪتاب ”سُنَنِ اور آداب“ هديو ڏئي حاصل ڪيو ۽ پڙهيو. سنتن جي تربيت جو هڪ بهترين ذريعو دعوت اسلامي جي مدني قافلن ۾ عاشقان رسول سان گڏ سنتن پريو سفر آهي. (101 مَدَنِي پھول، ص ۲۷)

عاشقانِ رسول، آئين سنتِ ڪي پھول دینے لینے چلیں، قافلے میں چلو

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

دعوتِ اسلامي جي هفتيوار سنتن پري اجتماع ۾ پڙهيا ويندڙ 6 درود شريف ۽ 2 دعائون

(1) جمع جي رات جو دُرُود

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الْحَبِيبِ الْعَالِي الْقَدْرِ
الْعَظِيمِ الْجَاهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ

بزرگن فرمايو آهي ته جيڪو شخص هر جمعرات (جمع ۽ خميس جي وچين رات) هن دُرُود شريف کي پابندي سان گهٽ ۾ گهٽ هڪ ڀيرو پڙهندو موت جي وقت سرڪارِ مدينه صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي زيارت ڪندو ۽ قبر ۾ داخل ٿيڻ وقت به ايستائين هو ڏسندو ته سرڪارِ مدينه صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي هٿن سان قبر ۾ داخل ڪري رهيا آهن. (1)

(2) سمورا گناه معاف

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا وَ مَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَسَلِّمْ

حضرتِ سَيِّدُنَا انس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته تاجدارِ مدينه صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: جيڪو شخص هي دُرُود شريف پڙهي جيڪڏهن بيٺل هو تو ويهڻ کان پهريان ۽ وينل هو ته بيٺل کان پهريان، ان جا گناه معاف ڪيا ويندا. (2)

1...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة السادسة والخمسون، ص 151 ملخصاً

2...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الحادية عشرة، ص 65

(3) رَحْمَتِ جَا سْتَرِ دَرَوَازا

صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

جيڪو هي دُرُود شريف پڙهندو آهي ان تي رحمت جا ستر دروازا کوليا

ويندا آهن. (3)

(4) چِهاڪِ دُرُودِ شَرِيفِنِ جَوْثَابِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللَّهِ صَلَاةً دَائِمَةً بِدَوَامِ مُلْكِ اللَّهِ

حضرت أحمد صاوي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْهَادِي ڪن بزرگن کان نقل ڪن ٿا هن دُرُود

شريف کي هڪ ڀيرو پڙهڻ سان چھ لک دُرُود شريف پڙهڻ جو ثواب حاصل

ٿيندو آهي. (4)

(5) قَرَبِ مُصْطَفِي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى لَهُ

هڪ ڏينهن هڪ شخص آيو ته حُضُورِ انور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کيس پنهنجي

۽ صديقِ اڪبر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي وچ ۾ ويهاريو، انهيءَ تي صحابهءَ ڪرام

رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ کي تَعَجُّبُ ٿيو ته اهو مرتبي وارو شخص ڪير آهي جڏهن اهو

هليو ويو ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هو جڏهن مون تي

دُرُودِ پاڪ پڙهندو آهي ته هيئن پڙهندو آهي. (5)

...القول البديع، الباب الثاني، ص 277.

...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الثانية والخمسون، ص 149.

...القول البديع، الباب الاول، ص 125.

(6) دُرُودِ شَفَاعَتِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَنْزِلْهُ الْمَقْعَدَ الْمُقَرَّبَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

شافع امر صَلَّ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو فرمان معظم آهي : جيڪو شخص هي درود پاڪ پڙهي ان جي لاءِ منهنجي شفاعت واجب ٿي ويندي آهي.⁽⁶⁾

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

(1) هڪ هزار ڏينهن جون نيڪيون

جَزَى اللهُ عَنَّا مُحَمَّدًا مَا هُوَ أَهْلُهُ

حضرت سيِّدنا ابن عباس رضي الله تعالى عنهما کان روايت آهي ته سرڪار مدينه صَلَّ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هي درود شريف پڙهڻ واري جي لاءِ ستر فرشتا هڪ هزار ڏينهن تائين نيڪيون لکندا آهن.⁽⁷⁾

(2) جن شب قدر حاصل ڪري ورتي

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

(خدا ۽ حليم و ڪريم کان سواءِ ڪوئي عبادت جي لائق ناهي، الله عَزَّوَجَلَّ پاڪ آهي جيڪو ستن آسمانن ۽ عرش عظيم جو پروردگار آهي)

فرمان مصطفيٰ صَلَّ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن هن دُعا کي ٿي پيرا پڙهيو جن ان شب قدر

کي حاصل ڪري ورتو. (ابن عساکر ج 19، ص 155، حديث 4455)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

⁶ ... الترغيب والترهيب، ج 2، ص 329، حديث 31

⁷ ... مجمع الزوائد، كتاب الادعية، باب في كيفية الصلاة... الخ، 10/254، حديث: 17305